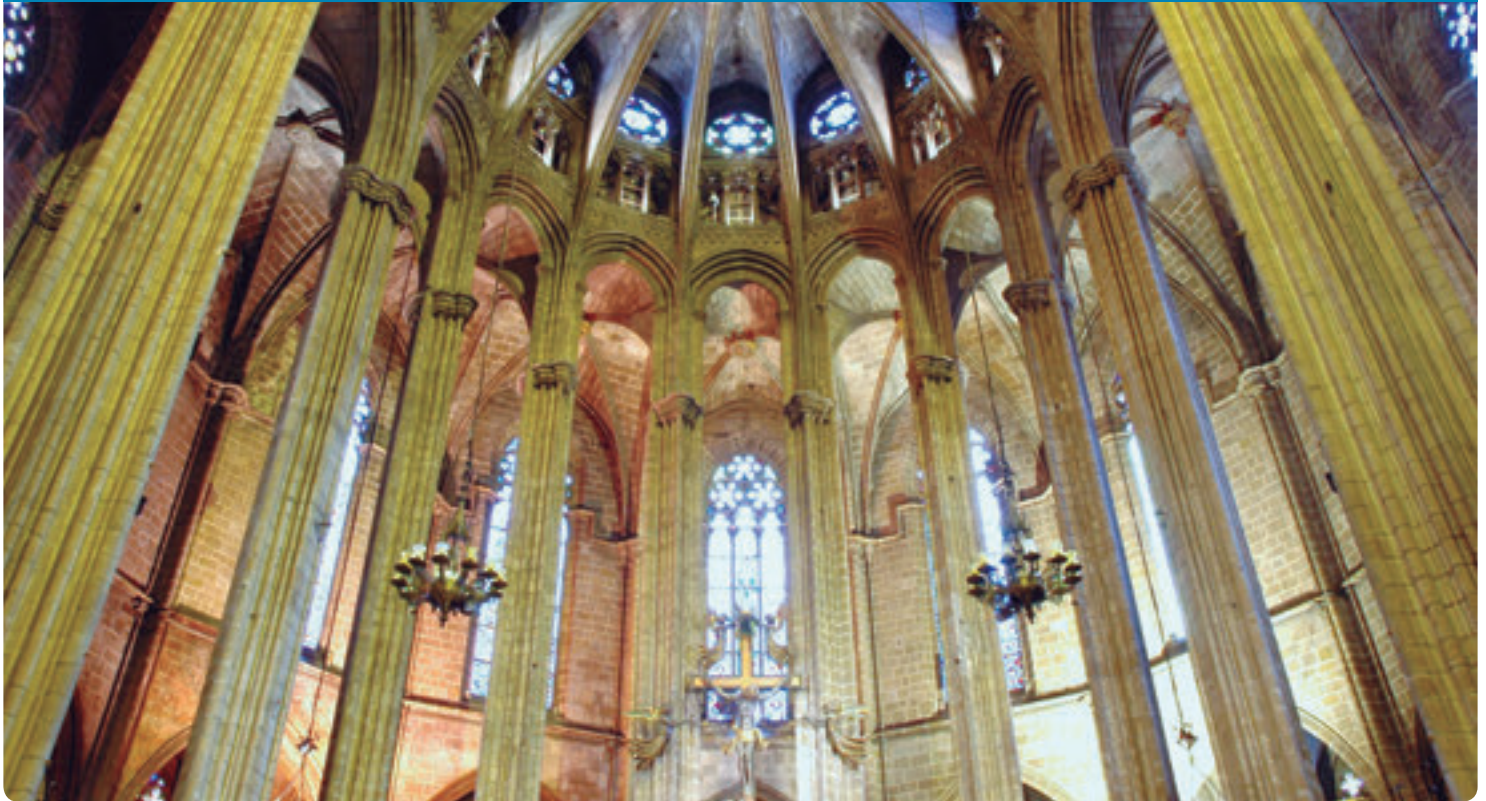

Full diocesà

15 de novembre del 2015

p4 — El nou catecisme per a adolescents i els seus materials

p8 i suplement — Avui és la jornada i la col·lecta de «Germanor»

Beatificació de 26 màrtirs caputxins

Vint-i-sis frares caputxins víctimes de la revolució de 1936 seran beatificats dissabte vinent, 21 de novembre, a la catedral de Barcelona en una celebració que començarà a 2/4 de 12 del migdia i serà presidida pel cardenal Angelo Amato, prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants. El dia anterior es prepararà la beatificació amb unes vespres solemnes als Caputxins de Sarrià (a 2/4 de 8 del vespre).

En esclatar la revolució anarquista que va acompanyar l'inici de la Guerra Civil, els frares dels convents de Catalunya es van haver de dispersar, i es van trobar, com tots els altres religiosos o capellans, essent objecte d'una autèntica cacera que va incloure escorcolls en moltes cases particulars, amenaces a parents dels frares, delacions, etc.

Alguns d'ells foren assassinats en grup, la majoria sols.

En general, van ser capturats durant les primeres setmanes de la revolució, però alguns van aconseguir d'amagar-se durant mesos en cases d'amics o en pensions. N'hi ha de totes les edats, des d'ancians venerables fins a joves de divuit o dinou anys. En tots els casos, els testimonis ens informen que van morir confessant la fe amb valentia, plens de confiança en Déu i perdonant els assassins. El procés de beatificació, iniciat en els anys cinquanta, arriba així al seu terme.

Entre ells n'hi ha tres de les nostres diòcesis: fra Tarsici de Miralcamp, fra Eudald d'Igualada i fra Frederic de Berga.

«El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran»

Diumenge XXXIII durant l'any / Cicle B

Lectura de la profecia de Daniel

En aquell temps es presentarà Miquel, comandant dels exercits celestials, que vetlla pels fills del teu poble; hi haurà un temps de desgràcies com no se n'havien vist des que existeixen les nacions fins aquell moment.

Però en aquell moment serà salvat el teu poble, tots els qui estaran inscrits en el llibre. La multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà, uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya d'una reprovació eterna.

Els justos resplendiran com la llum del firmament, els qui hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més.

(12,1-3)

Salm responsorial

Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi.

(Salm 15)

Lectura de la carta als cristians hebreus

Tots els sacerdots oficien diàriament i ofereixen sovint unes víctimes semblants, que mai no poden treure els pecats.

Però Jesucrist, després d'oferir-se una sola vegada com a víctima pels pecats, s'ha assegut per sempre a la dreta de Déu, esperant que Déu faci dels seus enemics l'escambell dels seus peus. Amb una sola oblació ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats. Un cop Déu ha perdonat els pecats, ja no cal presentar cap més ofrena per obtenir-ne el perdó.

(10,11-14.18)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Aquells dies, després d'aquelles desgràcies, el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel i els estols que dominen allà dalt trontollaran. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre els núvols amb gran poder i amb gran majestat. Mentrestant enviarà els àngels per reunir els seus elegits, que vindran de tots quatre vents, des dels extrems més llunyans de la terra i del cel. Mireu la figuera i apreneu-ne la lliçó: quan les seves branques es

tornen tendres i neixen les fulles sabeu que l'estiu s'acosta. Igualment, quan vosaltres veureu tot això, sapigau que ell s'acosta, que ja és a les portes. Us dic amb tota veritat que no passarà aquesta generació sense que s'hagi complert tot això. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran. Ara, del dia i de l'hora, ningú no en sap res, ni tan sols els àngels ni el Fill; només ho sap el Pare.»

(13,24-32)

«La multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà, uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya d'una reprovació eterna. Els justos resplendiran com la llum del firmament...»

Esperança activa

Joan Mir i Tubau, prev.

Tant l'evangeli com la primera lectura d'avui orienten la nostra mirada cap a la fi del món, cap a la vinguda del Fill de l'home al final del temps. «Fill de l'home» és una expressió manlevada al llibre de Daniel i que Jesús s'aplica a ell mateix. L'evangelista, per a descriure el moment crucial de la vinguda del Fill de l'home, fa servir unes imatges —«el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror...»— que són difícils d'entendre per a la nostra mentalitat, però són símbol i preludi de la intervenció salvadora de Déu en la història: «reunir els seus elegits que vindran de tots quatre vents» (evangeli). Tanmateix s'apunta també la possibilitat de la reprovació eterna (lectura primera).

Mentre esperem la vinguda del Fill de l'home, cal que siguem capaços de llegir els signes que l'anuncien —els «signes dels temps»—, com som capaços de llegir els canvis que es produeixen en la natura: «Mireu la figuera i apreneu-ne la lliçó...» (evangeli).

Tanmateix, el moment concret de la vinguda del Fill de l'Home i, amb ella, la renovació de tot l'univers, no sabem quan serà. Per això aquest discurs del capítol 13 de Marc, del qual avui llegim només un fragment, acaba amb una exhortació reiterada a estar a punt, a vetllar, és a dir, a convertir-se, a estar en pau amb Déu i amb els germans.

La vinguda gloriosa del Fill de l'home al final del temps és, doncs, una invitació a l'esperança activa. Hem d'alçar la mirada vers l'eternitat, però sense abandonar els nostres compromisos familiars, socials, polítics, eclesials... que, viscuts des de la fe, són llavors i signes visibles de la presència del Regne de Déu, ara i aquí.

La imatge

Judici final (1570). Marten de Vos.
Museo de Bellas Artes de Sevilla.

Les al·lusions bíbliques a la fi dels temps són el teló de fons que emmarca tot el curs de la història i que il·lumina també el nostre present. No ens hem de deixar portar pel catastrofisme. Enmig de la tribulació, Jesucrist és a les portes i continua donant sentit a viure, d'acord amb l'Evangeli, lluitant per la construcció d'un món més humà.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

16 dilluns

—Santa Margarida d'Escòcia, laica (†1093)
—Santa Gertrudis, verge (1256-1303)
1 Macabeus 1,10-15.41-43.54-57.62-64 / Salm 118 / Lluc 18,35-43

17 dimarts

—Santa Isabel d'Hongria (1207-1231)
—Sant Gregori Taumaturg, bisbe (s.III)
2 Macabeus 6,18-31 / Salm 3 / Lluc 19,1-10

18 dimecres

—Sant Aureli, màrtir
—Dedicació de les basíliques de sant Pere i de sant Pau, apòstols
2 Macabeus 7,1.20-31 / Salm 16 / Lluc 19,11-28

19 dijous

—Sant Crispí, bisbe (s.III)
1 Macabeus 2,15-29 / Salm 49 / Lluc 19,41-44

20 divendres

—Sant Octavi, màrtir (†284)
1 Macabeus 4,36-37.52-59 / 1 Cròniques 29,10-12 / Lluc 19,45-48

21 dissabte

—La Presentació de Santa Maria, verge
—Sant Gelasi, papa (s.V)
1 Macabeus 6,1-13 / Salm 9 / Lluc 20,27-40

22 Jesucrist, Rei de tot el món / Cicle B

—Santa Cecília, verge i màrtir (s.III)
Daniel 7,13-14 / Salm 92 / Apocalipsi 1,5-8 / Joan 18,33b-37

El nou catecisme per a adolescents i materials

Delegació Episcopal de Catequesi

El dia 24 d'octubre Mn. Joan Àguila presentava davant una trentena de catequistes, molt d'ells joves, el nou catecisme per a adolescents *Testimonis del Senyor* i els seus quaderns de treball com a autor del Projecte Do.

Us informem que ja teniu a la vostra disposició a la llibreria diocesana els quaderns de treball elaborats pel SIC per a fer servir el nou catecisme *Testimonis del Senyor*.

Per ara han sortit el dos primers de cada franja d'edat: *Projecte Sí* (11-12 anys) i *Projecte Do* (13-15 anys). Els altres quaderns aniran sortint progressivament durant el curs. La *Guia del catequista* la trobareu penjada a la web del SIC (<http://www.sic-catequesi.cat/testimonis>).

Des de la Delegació Diocesana restem a la vostra disposició per a presentacions en els diversos arxiprestats: c/e: catequesi@bisbatvic.com tel.: 647 13 12 28.

Notícies Breus

Sacerdot centenari

Redacció

Dijous vinent, 19 de novembre, el degà del clergat de Vic, Mn. Josep Rovira i Tenas, arribarà, si Déu vol, a cent anys d'edat. Nascut a Vic l'any 1915, va rebre l'ordenació sacerdotal en 1938. És per aquest motiu que el Full Diocesà el felicita efusivament i fa esment que la parròquia i el poble on va exercir de rector entre 1953 i 1967, Sant Vicenç de Castellet, li oferirà alguns actes d'homenatge, entre ells una missa d'acció de gràcies i un acte popular.

Lliçó inaugural

Redacció

El dia 8 d'octubre va tenir lloc a l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic la «Lliçó inaugural» del curs 2015-16. Després de la celebració de l'eucaristia presidida senyor bisbe, Mons. Romà Casanova, la ponència anà càrrec del reconegut biblista i doctor Armand Puig, que va parlar de tingudament de la valuosíssima paraula de misericòrdia donada i plasmada en textos referencials de l'Antic i del Nou Testament.

Trobada arxiprestal

El dissabte 17 d'octubre va tenir lloc a Sant Julià Sassorba (Gurb) la trobada arxiprestal de catequesi de les parròquies de l'arxiprestat de Vic. Van aplegar-s'hi més de 130 infants amb els pares, mares i catequistes.

Fra Eudald d'Igualada, nou beat màrtir de la nostra diòcesi

Romà Casanova, bisbe de Vic

A tots els membres de l'Església diocesana de Vic

Estimats en el Senyor:

El pròxim 21 de novembre a la catedral de Barcelona seran beatificats vint-i-sis frares caputxins que moriren confessant la fe en Crist durant la persecució religiosa dels anys trenta a Espanya. És sempre un motiu d'alegria veure com en el llibre dels sants de l'Església hi són inscrits germans nostres, de la nostra mateixa terra. La família dels germans menors caputxins en aquesta nostra terra té un passat i un present de servei humil que, amb aquest do de les noves beatificacions, resta segellada amb la sang dels màrtirs, testimoni de la veritat en l'amor, testimoni de l'amor vertader: donar la vida pels germans.

D'entre aquests vint-i-sis nous beats n'hi ha un que és fill de la nostra diòcesi: fra Eudald d'Igualada. Com el seu mateix nom de professió religiosa ja indica, el nou beat màrtir, va néixer a Igualada, el 6 d'abril de 1918; el seu nom civil és Lluís Estruch i Vives. Fou empresonat i executat la mateixa nit, sense cap judici, solament perquè era un religiós caputxí, a la Pobla de Claramunt, el 31 d'octubre de 1936. Tenia, doncs, divuit anys. Com va dir una parenta seva encarant-se amb els milicians: «Aquest no era polític.» Solament va ser mort per la seva condició de creient en Crist i de profés religiós.

La seva vida, curta als ulls del món, però fecunda als ulls de Déu, el converteix, juntament amb el beat Hildebrand Maria Casanovas, monjo de Montserrat, fill dels Hostalets de Balenyà, en els benjamins dels nostres sants i beats diocesans. A ells els hem d'encomanar de manera particular els infants i joves de les nostres famílies i parròquies.

La seva vida curta és una cursa de fidelitat en fidelitat. Des del seu baptisme i confirmació, que va rebre a la parròquia de la Soledat d'Igualada, amb la primera comunió a Manresa, on el seu germà gran, fra Francesc, emetia els primers vots, passant pels estudis al col·legi dels maristes d'Igualada, el veiem ja a nou anys d'edat al Seminari Seràfic dels caputxins d'Igualada. Professió religiosa a quinze anys. Estudis després a Olot i Barcelona. L'esclat de la revolta del juliol del 1936 fa que abandoni, junt amb tots els altres germans, el convent de caputxins i es refugii uns quants dies a casa d'una cosina; però poc després arriba a Igualada, on aviat, per tal de no ser una càrrega a la família, es posà a treballar a la fàbrica de «Les Cartutxeres».

En ell s'uneixen moltes realitats: família, estudis, vocació, persecució, treball obrer; i, sobretot, testimoniatge de fidelitat, mantenint-se sempre ferm en la fe, en la pregària, en la caritat, en el servei. La nostra diòcesi no pot deixar, doncs, d'agrar el do d'aquest nou beat, així com tampoc d'emmirallar-se en la seva vida i d'encomanar-se a la seva intercessió.

Vic, 3 de novembre, memòria de sant Pere Almató, màrtir.

Nous rostres per a l'Episcopat de Catalunya

Mons. Joan Josep Omella, fins ara bisbe de la Calahorra i La Calzada -Logronyo, ha estat nomenat nou arquebisbe de Barcelona en substitució del cardenal Lluís Martínez Sistach. També fa unes setmanes Mons. Salvador Giménez, que ocupava la mitra de Menorca, passava a ser el pastor de la diòcesi de Lleida.

Els bisbes de Catalunya, que en el moment del nomenament de Mons. Omella estaven reunits, van emetre un comunicat en què «donen la benvinguda al nou arquebisbe metropolità de Barcelona i pregunten pels fruits pastorals del seu ministeri episcopal, tot desitjant que, amb l'ajuda de Déu, aportarà la seva llarga experiència al treball sinodal de totes les diòcesis amb seu a Catalunya. Els bisbes de Catalunya agraeixen el llarg lliurament pastoral del senyor cardenal Lluís Martínez Sistach a les diverses diòcesis que ha servit (Tortosa,

Tarragona i Barcelona), així com de cara al conjunt de la Conferència Episcopal Tarraconense i a l'Església universal».

Conveni per a la promoció del patrimoni religiós

El conseller d'Empresa i Ocupació, Felip Puig; el bisbe de Girona, responsable de Patrimoni Cultural de la Conferència Episcopal Tarraconense i president de «Catalonia Sacra», Mons. Francesc Pardo, i el director de L'Albergueria - Centre de Difusió Cultural del Bisbat de Vic, Mn. Josep Maria Riba, han signat recentment un conveni de col·laboració per a la promoció del turisme religiós a través del projecte «Catalonia Sacra».

«Catalonia Sacra» és una iniciativa dels deu bisbats catalans, que té per objectiu donar a conèixer el patrimoni arquitectònic i artístic vinculat a l'Església catòlica de Catalunya per tal d'incrementar-ne les visites. Està gestionat per L'Albergueria - Centre de Difusió Cultural del Bisbat de Vic i enguany ha promogut una quarantena d'activitats adreçades a difondre l'accés al patrimoni eclesial català.

En virtut del conveni signat, des de «Catalonia Sacra» es realitzaran les accions següents:

- Ordenar, estructurar i definir els equipaments religiosos que siguin més atractius per al visitant i convertir-los en producte turístic.
- Crear el Catàleg d'Activitats Turístiques de «Catalonia Sacra». Aquest catàleg ha d'incloure una llista de trenta

activitats relacionades amb el patrimoni eclesial català que puguin ser d'interès per al visitant i que es definiran prèviament des de «Catalonia Sacra».

- Participar activament i aportar coneixement a les plataformes de debat sobre el turisme religiós que l'Agència Catalana de Turisme (ACT) proposi.
- Difondre la marca Catalunya i la tasca de l'Agència Catalana de Turisme a través dels diferents suports i canals d'informació de «Catalonia Sacra».

Per la seva banda, l'Agència Catalana de Turisme realitzarà les actuacions següents:

- Assessorar en la selecció dels productes turístics vinculats al patrimoni religiós que siguin més atractius per al turista i per a cada mercat.
- Assessorar en la selecció d'agències receptives que puguin estar interessades en la venda de les experiències turístiques vinculades al turisme religiós, un cop els gestors del projecte «Catalonia Sacra» hagin creat aquesta oferta.
- Promocionar els productes turístics de «Catalonia Sacra» en totes aquelles accions de l'àmbit cultural que l'Agència Catalana de Turisme organitzi o en què participi, així com a través del web www.catalunya.com i de les xarxes socials de «Catalunya Experience».

L'article

La natura, el primer sacrament

Climent Forner, prev.

Els qui vivim habitualment en plena natura som uns privilegiats: la pau, el silenci, l'aire pur, les plantes, els animals, el sol, les estrelles, les quatre estacions de l'any amb els seus encisos i el calendari litúrgic que s'hi adapta més o menys... Antigament alguns sants Pares d'Orient ja llegien l'univers com si fos un llibre, obert de bat a bat, meravellós a tot ser-ho. Però, n'és tant, d'enigmàtic, alhora, que, analfabets com som per savis que ens creguem avui en dia, mai no arribarem a desxifrar-lo del tot. Jo sempre n'he tingut una visió sacramental (gens panteïsta). M'hi va ajudar en el seu moment Theilhard de Chardin i ara m'ho han confirmat tant el papa Francesc com el patriarca ecumènic Bartomeu. Sí, els sacraments de la nostra Mare Església són set, però el de la natura és anterior, complementari i universal. El primer evangeli; la primera revelació divina, oferta a tothom, àdhuc als no creients.

La concepció eucarística i ètica o ascètica del cosmos centra les reflexions principals dels dos documents esmentats. Així, sentit eucarístic: tota la natura no sols és un gloriós càntic d'acció de gràcies al Déu Creador —Amor i Vida— tal com ho celebrava sant Francesc d'Assís, sinó que sense ella ni els mateixos sacraments canònics no podrien realitzar-se donant-nos com ens dóna tan generosament, a més del pa de cada dia (fruit també del nostre treball), els seus materials simbòlics: aigua, pa, vi, oli, foc... Sentit ètic: ens pensem que en som els amos, i per això la profanem i explotem de forma injusta i barroera, quan hauríem de ser-ne simples administradors agraïts i corresponsables. D'on el nostre pecat d'orgull, el mateix d'Adam que aviat pretengué suplantar Déu. Abans semblava que només hi havia els pecats individuals, sobretot contra el sisè manament, com si el cos humà fos dolent, molt dolent, en contrast amb l'ànima espiritual, quan és sagrada la persona sencera. No, també hi ha, per desgràcia, i molt escandalosos per cert, els pecats ecològics i socials, que són la causa tant de l'alarmant degradació del medi ambient com de les injustícies, les guerres, la fam i la misèria a què són condemnats els països més pobres de la terra, alguns d'ells, d'altra banda, prou rics en matèries explotades pels altres.

La Creació, l'Encarnació i la Resurrecció assenten junts el temple de la nostra fe en el Déu u i tri, el Pare de nostre Senyor Jesucrist. El món natural i el sobrenatural es fonen místicament en el Crist còsmic, el Salvador. El Regne és el gran somni del Pare al qual som convidats. Si volem ser feliços de debò, és a dir, benaurats, mireu de no pecar contra la nostra mare natura, bella, generosa i sacra com és, portant una vida molt més austera, justa i solidària en comunitat d'amor fraternal no sols amb tots els humans, sinó també amb tots els altres éssers animals, vegetals i minerals. Admirem-la, respectem-la, estimem-la.

El llibre

Historia y santificación del domingo

Romano Guardini

El professor Guardini (1885-1968) és una figura complexa. Malgrat haver nascut en Verona (Itàlia), va desenvolupar tota la seva labor pastoral i magisterial a Alemanya. Ordenat sacerdot en 1910 a Magúncia (la seva diòcesi), aviat va començar la seva labor tant en el camp de la pastoral amb la joventut com en l'universitari.

No es pot dir d'ell que fos un liturgista, però pocs com ell han despertat en molts l'interès per la litúrgia, per conèixer-la en el seu sentit més profund i per la seva celebració, a fi de viure-la com a cor de la vida cristiana. Aquest quadern del CPL reuneix una trilogia de textos: sobre el diumenge (com ens enfrontem avui amb el mandat de santificar les festes), sobre l'oració (uns exemples sobre què ens mou a resar i com) i sobre el sentit de la litúrgia (per veure com entenia la litúrgia Guardini i com volia que fos entesa).

Glossa

Gràcies a tu

Romà Casanova, bisbe de Vic

La diada de Germanor és un bon moment per a veure com la nostra aportació fa bé a tantes persones. Gràcies a la col·laboració de tants, el bé que aporta cada un de nosaltres fa possibles milers d'històries. Si poguéssim veure, com si es tractés d'un reportatge, sabríem de les històries de persones i famílies ateses per institucions de l'Església; el bé fet en el cor d'infants i joves que han escoltat com els estima Déu i com hem d'estimar els cristians; les celebracions de fe que han posat pau als cors; la serenor retrobada en el moment del comiat d'una persona estimada; les paraules d'encoratjament que han rebut moltes persones en l'escolta gratuïta i desinteressada dels sacerdots i religiosos; la tasca de professors i mestres cristians en els col·legis de l'Església i en escoles públiques, aportant la bellesa de la fe en diàleg amb la raó.

Hem de tenir la mirada ben àmplia quan mirem la realitat de l'Església, en la qual la més petita aportació de cada un de nosaltres contribueix al bé de tots. Ser membre de l'Església significa formar part de la gran família dels fills de Déu. Quan hi hem entrat, no disposem ja solament dels nostres propis recursos i forces per a complir la nostra missió d'estimar Déu i els germans, sinó els de tots els qui formem l'Església. Tant l'Església del cel, com la dels infants de cor net; dels joves que lluiten per estimar Jesús; dels matrimonis que, enmig d'un món advers, volen estimar-se sempre, oberts a la vida; dels malalts que, malgrat el sofriment, viuen esperançats; dels presoners en recerca de llibertat exterior i interior; de les religioses que preguen en la soledat del claustre; dels missioners en terres llunyanes...

La mirada àmplia al misteri de l'Església és, doncs, una crida a l'esperança: som molts els qui volem seguir Crist, enmig de les vicissituds. Però, al mateix temps, aquesta mirada ens ha de portar a la generositat en la nostra

aportació del que som en bé de tots: qualitats, temps, oració, ofrena econòmica... Cada un de nosaltres ha de qüestionar-se si l'aportació l'ha feta, com ens diu sant Pau, amb generositat, perquè *el sembrador mesquí tindrà una collita mesquina, el sembrador generós, la tindrà generosa. Que cadascú doni allò que de cor ha decidit, no de mala gana ni per força, perquè Déu estima el qui dóna amb alegria* (2Co 9,7-8).

Cada un de nosaltres ha de qüestionar-se si l'aportació l'ha feta amb generositat

No ens tanquem, doncs, en el petit o gran campanar, ni en la petita o gran comunitat. La nostra aportació a favor de l'Església diocesana és per al bé de les petites i grans paròquies, de les petites i grans comunitats, de tots i cada un dels sacerdots, de tots i cada un dels membres dels nostres pobles i ciutats, en el servei de l'Església. Siguem ben generosos! Gràcies!

